

BEWAAR HET PAND

Uitgave tot bevordering van de handhaving der oude Gereformeerde beginselen
verschijnt eens in de veertien dagen

Kommissie van redactie:

Ds. G. Blom, Meerkkerk; Ds. H. C. van der Ent, Katwijk aan Zee; Ds. R. Kok, Soest; Ds. H. van Leeuwen, Elburg; Ds. D. Slagboom, Barendrecht; Ds. M. C. Tanis, Slidrecht - Centrum; J. van Heteren, Slidrecht - Centrum en Joh. van der Lee, Alphen aan den Rijn.

Redactie:

Ds. G. Blom, Prinses Marijkeweg 13,
Meerkkerk. Telefoon 01837 - 357

Administratie:

Joh. van der Lee, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn, telef. 01720 - 73814, postrekening 70.43.50, t.n.v. de administrateur van „Bewaar het Pand” te Alphen aan den Rijn. Abonnementenprijs f 10,- per jaar. Abonnementenprijs voor de Ver. Staten en Canada 5 dollar per jaar. Advertenties f 0,20 per mm. Bij kon trakt korting.

MEDITATIE

Alle macht

Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde.

Mattheus 28 : 18b

Het Paasfeest ligt weer achter ons. Doch, achter de betekenis en vrucht van Jezus' opstanding staat geen punt. Gelukkig niet. De Paaskoning leeft aan de rechterhand des Vaders in Zijn troon. Van daaruit werkt Hij nu het heil uit, door Hem verworven, in zondaarsharten. Hij is het, Die hier spreekt in de tekst. Hier zien wij Hem vergaderd met Zijn discipelen op een berg in Galilea, waar Jezus hen bescheiden had, waar zij Hem zouden zien naar Zijn belofte, vers 10. Welke berg dit geweest is zegt de Schrift niet. Zij waren er heengegaan om de Heere te zien. En Hij vervulde Zijn belofte. Gaat het u ook om een geloofsontmoeting met Hem, voor 't eerst of bij vernieuwing? Maakt ge daarom des zondags uw kerkgang?

Wat moeten de discipelen zeer bemoedigd zijn door deze woorden van Jezus. Hij is wel als een machteloze gebonden geweest, heeft als een machteloze aan het kruis gehangen. Doch, hoe heerlijk heeft Hij getriumfeerd. Hij is die Vorst met zoveel macht bedeed. Waarlijk zo alleen kan Hij spreken, Die op Zijn kleed en dij heeft geschreven: „Koning der koningen en Heere der heeren”. Voor Zijn opstanding zei Hij reeds: „Alle dingen zijn Mij overgegeven van de Vader”. Hij spreekt hier niet over Zijn macht als Gods Zoon, doch over Zijn **Middelaarsmacht**, Hem van de Vader gegeven, als beloning op Zijn arbeid. „Mij is gegeven alle macht in de **hemel**”. Hij gebiedt over de engelen. Die passen vaardig op Zijn wenken, ook als Hij ze uitzendt ten dienste van Zijn volk. En de gezaligden, die reeds thuis zijn, aanbidden Hem als hun Heere en Koning. Wat zalig, eeuwig bij Hem te vertoeven. Doch, Hij heeft ook alle macht op **aarde**. De discipelen moeten de wereld intrekken om de enige Naam tot zaligheid bekend te maken. Zij zullen daarbij stuiten op geweldige tegenstand. Want de duivel laat zich niet gemakkelijk van zijn slaven beroven. Die hebben zichzelf in des duivels handen gespeeld. Hij houdt ze met duizenden ketenen gebonden. Hij laat er niet één weer vrijwillig los.

Daar is macht, almacht toe nodig. Dan staan de discipelen onmachtig in zichzelf om er één uit des duivels macht te bevrijden. Doch zij mogen weten, Hij Zelf verzekert het hun hier, dat een machtig Koning, Wiens macht almacht is, hen terzijde staat en met hen aan de spits strijdt. Zeker, op aarde stuit Zijn macht op verzet, daar satan hier nog zoveel macht heeft. Hij woedt als een brullende leeuw. En hoe dichter Jezus' wederkomst nadert, hoe heftiger het verzet des duivels zal worden. Echter, hoe machtig de overste der wereld ook is, Jezus is de almachtige ook over de duivel. Hij heeft hem reeds de kop vermorzeld. Wat ligt hier een bemoedigende en troostvolle gedachte voor Zijn volk in. Vergelijken bij de wereld is dit volk maar een klein kuddeke. De listen en het geweld des duivels blijven hen niet onbekend. Wat staan zij machteloos tegenover satan.

Doch nu liggen zij voor rekening van Koning Jezus. Dit verzekert Hij hier Zelf. Hij zal ze be-

waren. Niemand zal ze uit Zijn Hand rukken. Nog steeds gaat Hij door een volk te verlossen uit de klauw des duivels. Die door Jezus verlost worden uit satans klauw, zal hij blijven bestrijden. Zolang gij hem dient, geen genadewerk in u is, heeft hij bij u niets te bestrijden. Doch juist als wij er door genade één van Jezus zijn geworden, ook al weet gij dit voor uzelf nog niet met zekerheid.

Als deze machtige Koning in u gaat werken door Woord en Geest, wordt de meest verharde zondaar door Hem overwonnen. Het hardste hart moet breken onder Zijn liefdearbeid. De meest verdorven zondaar kan Hij nog redden van het verderf. Zijn opstandingsleven in hem werken. Is dit geen troost en bemoediging voor u? Kan u dit niet nopen Hem te voet te vallen, jong en oud? Het is zo zalig een onderdaan van Hem te worden.

Ja, al worden de tijden nog donkerder dan zij nu al zijn; al wordt de macht van de antichrist al groter, al zal de verdrukking van Gods Kerk zwaar worden, geen nood. Want Hij leeft, Dien alle macht in hemel en op aarde is gegeven. Hij komt nooit weer in de banden. Doch zal door Zijn macht, door Zijn Geest, gebonden onbinden en in vrijheid met Hem stellen. Hij regeert, Dien de Vader alle macht gegeven heeft. En de koningen en machtingen der aarde zijn slechts werktuigen in Zijn hand.

Levend volk, dit woord zij u een riem onder het hart, te midden van alle strijd, tegen duivel, wereld en de zonden. Zijn kracht worde in uw zwakheid volbracht. Hij lere u ten strijde. Als Zijn volk de Koning weer ziet in het geloof, zijn zij moedig als een jonge leeuw. Dan weten zij, dat de duivel, met al zijn troepen, verslagen en verpletterd zal worden. Wie behoort gij nu toe? De duivel nog, of Koning Jezus? Hij verbindt u zalig aan Hem en Zijn dienst. Hij overrede u het hart in Zijn liefde en voere u met Hem in heerlijkheid.

wijlen Ds. J. van Doorn.

HET EVANGELIE VAN CHRISTUS

5.

Het gaat bij Paulus in de verkondiging van het Evangelie om het getuigenis van de Heilige Geest, dat opkomt uit het leven der genade. Gezeten voor het aangezicht des Heeren bij het aanroepen van Zijn Naam, zoekt hij de gemeenten daarin te onderwijzen. En dan gaat het alleen om dit woord: „En de Heere wrocht mede.” Door Hem alleen is het leven der genade te verwekken in het dode zondaarshart en tot wasdom te brengen.

Naar het oordeel van de valse apostelen kan op de arbeid van Paulus geen zegen rusten, omdat hij de heidenen niet bond aan het doen van de wet door het bloed der besnijdenis. De mens is vanwege de eigengerechtigheid van zijn bestaan uit het verbroken werkverbond er blind voor, daar hij alleen vanuit het souvereine werk van de genade die Christus heeft verworven, de vernieuwing des harten kan bekomen. Dat kan alleen zonder inzicht van des mensen waardigheid in hem verheerlijkt worden. En vanuit dat leven wordt de Heere verheerlijkt en Zijn deugden geprezen.

VAN DE ADMINISTRATIE

VAN DE ADMINISTRATIE

Tot onze spijt moeten wij weer in herinnering brengen het betalen van de 9de jaargang (1974). Zij, die tot heden niet gireerden, verzoeken wij vriendelijk het betalen niet langer uit te stellen. Als U dit leest zijn er bijna 4 maanden voorbij van 1974, zodat de vraag om te betalen toch wel redelijk is. Tot 1 juni a.s. willen wij nog gelegenheid geven, daar wij na die datum een herinneringskaart gaan toezenden. Wilt U mij het vele werk daaraan verbonden sparen? Bij voorbaat mijn dank. De uitgave van „Bewaar het Pand” kan rustig doorgaan. 7 nieuwe abonnees konden wij weer noteren en f 92,50 werd weer extra ontvangen; als steeds onze dank daarvoor. Als U dit leest zijn wij aan de vooravond van de „Ontmoetingsdag”, die dit jaar in Slidrecht wordt gehouden U komt toch ook? De volgende maal hopen wij het resultaat voor de Administratie van die dag mede te delen? De Heere bringe ons ook D.V. zaterdag 20 april in het kerkgebouw van Slidrecht (Centrum), weer in Zijn gunst te saam!

Adm.adres „Bewaar het Pand”, Kwartelstraat 74, Alphen aan den Rijn”. Giro 70.43.50.

v. d. L.

Paulus is in de gewesten van Syrië en Cilicië gekomen met de opdracht het Evangelie van Christus daar te verkondigen. Door de kracht-dadige werkingen van de Heilige Geest werd het tot zegen gesteld. Paulus verplichtte hen niet zich te laten besnijden. Hij verbond hen dus niet tot vergeving van de zonden. En zo werden zij levende getuigen van de Heere.

Het werd steeds groter wonder voor hen, dat de Heere tot hen gekomen was met Zijn opzoekende en trekkende liefde en dat zij door Hem vanuit de duisternis gesteld mochten worden in het licht van Zijn vriendelijk aangezicht. Zij verwonderden zich dat zij gekocht waren met de dure prijs van Zijn bloed om Zijn eigendom te worden door de vernieuwing van het gemoed, opdat zij zouden beproeven welke de goede en welbehagelijke en volmaakte wil Gods zij, in het gaan op de weg van heiligmaking.

En zie, daar kwamen de berichten van de valse boeders tot hen: „Indien gij niet besneden wordt naar de wijze van Mozes, zo kunt gij niet zalig worden.” En dat bericht was een bevel, zonder enige vermaning tot behoud of onderwijzing uit het Woord des Heeren. Men had er zich onvoorwaardelijk aan te onderwerpen en zo niet, dan werd men buiten de kerk gesteld. En zo werden de oprechten door deze ontroerende berichten aan het wankelen gebracht, want zij konden niet zalig worden door alleen te vertrouwen op het bloed van Jezus Christus. Het stond onherroepelijk vast, daar viel niet eens over te spreken, het bloed der besnijdenis moest er aan toegevoegd worden tot verbinding aan de wet. Men had de ceremoniële wetten te aanvaarden en getrouw te onderhouden, want dat was nodig om bevrijd te worden van de straf en het eeuwige leven te verkrijgen.

Maar dat de wet der tien geboden haar totale verheerlijking in Christus had, zagen deze valse apostelen niet in. Daar waren zij blind voor. Dat kwam omdat die wet niet in hun hart geschreven stond door wederbarende genade. Ze hadden die wet niet lief en daarom zochten zij haar verheerlijking niet in Christus, maar konden zij het stellen met allerlei menselijke bepalingen waaraan dan eindelijk ook nog de offerande van Christus toegevoegd mocht worden. Maar in het hart van Paulus leefde dit woord: „Ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u dan Jezus Christus en Dien gekruisigd.”

Deze twist kwam als vanzelf uit het innerlijke leven van die Joden op, want zij konden niet vanuit hun verlorenheid in Adam naast de heidenen gaan zitten. Zij waren meer, het oude volk des Heeren en op grond daarvan gingen zij zich verheffen en mochten de heidenen in onderwerping aan de wet door de besnijdenis in hun gemeenschap opgenomen worden. En dat kan niet met Gods gunst en goedkeuring gepaard gaan. Bij al de genade door de Heere geschenken hebben wij de vernedering des harten nodig om lokkend en vermanend werkzaam te zijn met de onbekeerden, opdat Christus ook in hun harten een gestalte zou mogen krijgen.

Het is te verstaan dat Paulus door de liefde van Christus werd aangespoord tegen die wettische godsdienst te strijden, opdat die ontroerende en wankelende zielen vertroost en versterkt mochten worden. Want die wettische broeders hadden de verdenkingen van het ongeloof en de bestrijdingen van Satan tot hulp, om die wankelende zielen nog meer te verdrukken en moedeloos te maken.

Maar niet alle Joden waren tegenstanders van Paulus. Dat wordt ons tot roem van Gods genade betuigd in dit woord: „En ik was van aangezicht onbekend aan de gemeenten in Judea, die in Christus zijn. Maar zij hadden alleenlijk gehoord dat men zeide: Degene die ons eertijds vervolgde verkondigt nu het geloof, hetwelk hij eertijds verwoestte.”

In het hart van deze Joden leefde dit woord: „Want Hij is onze vrede, Die deze beiden één gemaakt heeft, en de middelmuur des afscheidsels gebroken hebbende, heeft Hij de vijandschap in Zijn vlees teniet gemaakt, namelijk de wet der geboden in inzettingen bestaande, opdat Hij die twee in Zichzelve tot een nieuwe mens zou scheppen, vrede makende; en opdat Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen door het kruis, de vijandschap aan hetzelfde gedood hebbende.”

Bij al de tegenstand en scherpe verwijten die op Paulus afkwamen, omtrent het Evangelie van Christus, kreeg hij steun van degenen die hem naar het vlees nog onbekend waren; dat werd door hem gewaardeerd met deze erkentelijkheid: „En zij verheerlijkten God in mij.”

De genade Gods die daartoe in Paulus verheerlijkt werd, gaf deze Joden stof om God te verheerlijken. Daaruit blijkt ons dat zij hier niet met de vleselijke hand die hen aan Paulus bond werkzaam waren, maar met de band die hen bond aan Christus. Het was de innerlijke gemeenschap van de vrijheid die in Hem is door de totale verheerlijking van Gods wet.

Deze wet is geheel onderscheiden van de ceremoniële wetten waartoe men door de besnijdenis verplicht werd, die te onderhouden. Die dienden om de mensen te onderwijzen in het borgwerk van Christus. Maar de wet van Christus, daar zij door Hem is verheerlijkt, behoort tot de natuur van het geloof dat door de liefde werkt. En zo hebben de gelovigen een vermaak in de wet Gods naar de inwendige mens. Zij is niet te scheiden van het leven der genade dat uit God geboren is. En zij haat de wet der zonde die is in de verdorvenheid van ons bestaan. Het is de christelijke strijd die van Christus uitgaat en waarin men alleen door de kracht van Christus kan volharen tot den einde toe. Maar bij de minste verslapping daarin, wijken wij af naar een wettische godsdienst, om onszelf daarmee op de been te houden wat de ongerechtigheid in de hand werkt. Daarom worden wij door de Schrift opgewekt te volharden in het gebed, door Hem aan te kleven, want in Hem is de kracht van het geloof dat de wereld overwint.

Galaten 1 : 21 - 24

Soest

R. Kok

Naar de katechisatie

(153)

DE WET DES HEEREN

Zesde gebod (2)

Het is onverdiende goedheid Gods, dat de Heere het schild opheft tot bescherming van het leven van de mens in Zijn gebod „Gij zult niet doodslaan.” De overtreding is ook een ernstig vergrijp aan het bestel Gods. Want God heeft ieder zijn plaats beschikt, u op de uwe en uw naaste naast u, ook de tijd van uw levensduur. Hierop wezen we in de vorige les.

Men kan op velerlei manieren zich schuldig maken aan de doodslag. Door de daad allereerst.

Er gaat een stem des bloeds op van al het onschuldig vergoten bloed. Dit vergoten bloed heeft een lange geschiedenis, vanaf Abel de eeuwen door. Denk aan het bloed der martelaren.

Maar we zien ook, wanneer de remmende factoren worden doorbroken mede als gevolg van de verwerping van het gezag, om welke luttele dingen men het leven van een ander beneemt, tot op de meest gruwelijke, lafhartige manieren toe. Een man bijv. zijn eigen vrouw of omgekeerd, ouders hun eigen kinderen. En al die roofmoorden nu, ach, dan vragen we toch onszelf af: waarop loopt dit alles uit? En, wat zijn de straffen op al die misdrijven? Al meer wijkt het zwaard, dat de overheid moet gebruiken, en in plaats daarvan legt men de methode aan van „verbetering” om zo de misdadigers te „genezen” en af te brengen van hun kwaad. Wordt ook het kwaad niet in de hand gewerkt via de moderne communicatiemiddelen zoals radio, televisie, pers, film? En ook niet door het lezen van de verderfelijke romans? Ouders! Let er toch op, wat de kinderen lezen en meedragen in hun tas, zelfs al denken we, dat onze kinderen daaraan geen behoefte hebben. Het is alles zo verleidelijk, omdat het zo boeiend is, zulke lectuur te lezen. En dan die verderfelijke invloed van de televisie! Al denkt men baas over de knop te zijn (ach, wat kan men toch menen, zelf zo sterk te kunnen zijn) zou het antwoord van onze Heidelberger bij de verklaring van het zevende gebod ook niet van toepassing zijn op het bezit van een televisie-toestel... „daarom verbiedt Hij alle onkuische daden... en wat de mens daartoe trekken kan”?

Onder de doodslag valt ongetwijfeld de ABORTUS PROVOCATUS. U weet, dat is het wegemen van de ongeboren vrucht. In feite dus: doodslag. Er bestaan abortus-praktijken, die zelfs de afschuwelijkste dingen openbaren. Ook in ons land neemt dit abortus-bedrijf bedroevend toe. Er is een vereniging of comité, het Nederlandsch comité tegen Godslastering dat een sterk protest doet uitgaan tegen dit God-onterend bedrijf tot de overheid en ons volk, mede via pers en kerkelijke instanties. Opene de Heere de ogen voor deze misdaden, voor deze „werken der duisternis”, als vrucht van de vloedgolf van weteloosheid, die de wereld en ons land overspoelt. Deze vernietiging van het door God gegeven leven gaat lijnrecht in tegen wat Gods Woord zo duidelijk in 't licht stelt ten opzichte van het ongeboren „leven”, het wonder van het levensbegin in het lichaam van de moeder! Lezen we niet in Psalm 139: 15 en 16: „Mijn gebeente was voor U niet verholen, toen ik in het verborgene gemaakt ben en als een borduursel gewrocht ben, in de onderste delen der aarde. Uwe ogen hebben mijn ongevormde klomp gezien en al deze dingen waren in Uw boek geschreven, de dagen, als zij geformeerd zouden worden, toen er nog geen van die was.” En in Job 31: 15: „Heeft niet Hij, Die mij in de moederschoot maakte, hem ook gemaakt en Eén ons in de baarmoeder bereid?”

Hoe moesten niet alle kerken, die nog buigen onder het Goddelijk gezagdragend Woord van God, ook niet een krachtig protest en getuigenis laten uitgaan tot overheid en volk! Ook ten opzichte van het toelaten van allerlei Godslasterlijke voorstellingen en van de al meer toeneemende zedeloosheid.

Gods gebod over de doodslag geldt niet minder de toepassing van de EUTHANASIE, d.i. een eind te maken aan het leven van lijdenden en bejaarden, wier geestvermogens aangetast worden vanwege ouderdomsverschijnselen. Ook deze medische methoden en zienswijze dienen veroordeeld te worden als ingaand tegen Gods bestel. Dit betreft ook de ZELFMOORD. Men kan het leven niet meer aan en men ziet geen uitweg meer. Velen menen, dat er ook voor de zelfmoordenaar nog hoop is voor de eeuwigheid. Maar de Schrift zegt, dat geen doodslager het Koninkrijk Gods beërven zal. Wie verkrijgt het recht om zelf zijn tijd te bepalen en zichzelf het leven te benemen? Sluit men dan zelf niet de genade-tijd uit?

We dienen hierbij ook te denken aan zonden, waardoor men zichzelf het leven kan benemen, althans zodanig te kwetsen, dat de geestvermogens afgebroken worden en wat de dood ten gevolge kan hebben. Hoeveel levens gaan er niet onder door de drank-duivel? Maar waardoor ook anderen gekwetst worden, gezinnen, die totaal verwoest worden en de kinderen de dupe ervan

worden. „Zichzelf kwetsen”. Dat betreft de „speelduivel”, de dans, de ontucht, het lezen van allerlei zedeloze lectuur. Ja, de roekeloosheid in het zodanig hard rijden met de auto, dat men zichzelf en anderen als 't ware in de dood jaagt. Ook het z.g. „ketting-roken” moet hier genoemd worden.

Schuldig aan de doodslag staat ook degene, die het leven van de naaste laat benemen door een ander. We denken aan David's zonde met Bathseba, waarna hij Uria plaatste in de vuurlinie, opdat hij zó de dood zou vinden en David zijn vrouw kon nemen tot zijn echtgenote.

Tot hiertoe is het in onze les gegaan over de directe daden van de doodslag. Maar Gods gebod is „zeer wijd”. Het veroordeelt ook allerlei ZEDELIJKE moorden als een vergrijp aan iemands persoonlijkheid.

Men kan iemands leven aantasten niet alleen met de revolver, maar ook met zodanige ontorende, kwetsende woorden en gebaren, dat iemands leven daaronder wegwijnt en wat de dood ten gevolge kan hebben. Wat kunnen beledigende, tergende woorden als een dolksteek in het hart gaan en minachtige gebaren iemand wonden. We mogen wel vragen met de dichter van psalm 141: „Zet, Heer”, een wacht voor mijne lippen, Behoed de deuren van mijn mond, Opdat ik mij, tot genen stond Iets onbedachtzaams laat' ontglippen.”

Maar nu is Gods gebod ook een spiegel om te laten zien de BINNENKANT van 's mensen verdorven bestaan. We lezen in Spreuken 20: 27: „De ziel des mensen is een lamp des Heeren, doorzoekende al de binnenkamers des buiks.” Zo legt de wet de WORTEL van 's mensen kwaad bloot. Onze Heidelbergse Katechismus wijst in zijn verklaring van het zesde gebod al dadelijk op de wortel van de doodslag. We lezen niet alleen in Zondag 40: „Dat ik mijn naaste noch met gedachten, noch met woorden of enig gebaar, veel minder met de daad, door mijzelf of door anderen onteere, hate, kwetse of doode.” Maar ook: „God, verbiedende de doodslag, leert ons, dat Hij de wortel van de doodslag, als nijd, haat, toorn en wraakgierigheid haat en zulks alles voor een doodslag houdt.” Maar hierover D.V. in een volgende les.

E.

v. L.

Ontmoetingsdag

TE SLIEDRECHT - CENTRUM

D.V. zaterdag 20 april aanstaande

We herinneren nog even aan deze dag:

MORGENSAMENKOMST, aanvang half 11:

Opening: Ds. G. Blom;

Spreker: Ds. D. Slagboom;

Sluiting: Ds. R. Kok.

Pauze.

MIDDAGSAMENKOMST, aanvang 2 uur:

Opening: Ds. P. van Zonneveld;

Spreker: Ds. H. C. van der Ent;

Onderwerp: Want de krijg is des Heeren;

Sluiting: Ds. M. C. Tanis.

Reisroute voor de bezoekers per trein:

Wie komt van de richting Middelburg, Amsterdam, Den Haag of Rotterdam moet in Dordrecht de trein nemen van 9.52 uur (richting Gorinchem). Aankomst Sliedrecht 10.01 uur.

Wie van het Noorden of Oosten komt, moet in Utrecht overstappen. Daar moet men de trein nemen van 8.50 uur naar Geldermalsen. Aankomst Geldermalsen 9.12 uur. Daar moet men weer overstappen en de trein nemen richting Dordrecht. Vertrektijd 9.19 uur. Aankomst Sliedrecht 10.01 uur.

Zoals al werd medegedeeld zal D.V. gezorgd worden voor bussen om de treinreizigers naar het kerkgebouw te vervoeren en na afloop van de middagsamenkomst naar het station terug te brengen.

Nu de benzine-distributie tot het verleden behoort is het vervoersprobleem opgelost. We verwachten vele bezoekers uit alle richtingen.

De 20e april nadert. Daarom is het van belang om niet langer te wachten met het nemen van voorbereidende maatregelen.

De Heere moge ons samen een goede dag geven tot versterking van de banden, die ons binden.

Waar gaan we heen

Een onzer lezer zond het onderstaande voor opname in ons blad:

„De Wet des Heeren en artikel 64 Kerkorde.

Verleden jaar is een nieuwe uitgave van de Kerkorde van de Chr. Geref. Kerken in Nederland verschenen. Hierin staat ook een bepaling, die handelt over de Wet des Heeren. In artikel 64 lid 1 staat namelijk: „In elke gemeente zal des zondagsmorgens de wet des Heeren en des middags of des avonds de apostolische geloofsbelijdenis worden gelezen (1889, 1890).”

Hoe is deze bepaling in de kerkorde gekomen? In de jaren na het blijven voortbestaan van de Chr. Geref. Kerk in 1892 was er geen eenheid in liturgie. In de ene gemeente las men de Wet des Heeren wel, in de andere niet. De classis Zwolle wilde dat graag veranderen en diende in 1899 op de synodale vergadering in Utrecht een voorstel in. Dit werd aangenomen. Het voorstel luidde: „De Synode besluitte, dat in elke gemeente der Christ. Geref. Kerk des Zondagsmorgens de Wet des Heeren en 's middags of 's avonds de bekende „Twaalf artikelen” worden gelezen. De classis Zwolle bestond toentertijd uit de gemeenten Zwolle, Steenwijk, Zwartsluis, Almelo, Vroomshoop, Kampen, Lutten, Apeldoorn, Teuge, De Krim, Elburg, Hattem en Deventer.

Maar ondanks het aangenomen voorstel bleven er gemeenten die zondagsmorgens niet de Wet des Heeren lazen. En zo diende de classis Amsterdam op de Synode van 1906 te Utrecht een instructie in, behelzende „Herhaald verzoek aan de Synode om de gemeenten der kerk met aandrang te wijzen op de noodzakelijkheid van het lezen der Wet en der Apostolische Geloofsbelijdenis in de openbare Godsdiensstoefeningen.” De den Boer gaf een toelichting en wees erop, dat het een vroeger aangenomen regel was. Er waren gemeenten, die het slechts eens in de maand deden. Hij drong er op aan, dat bij de kerkvisitatie er op zou worden gelet. Aan het slot van de discussie stelde de voorzitter voor, dat „de Classen daarnaar onderzoeken en de wenk betreffende de kerkvisitatie worde behartigd”. En zo is in het reglement op de kerkvisitatie ook de volgende vraag opgenomen: „Worden de Wet des Heeren en de Twaalf artikelen des geloofs geregeld voorgelezen?”

Eén en ander heeft er toe geleid, dat nu al gedurende vele tientallen jaren in onze kerken zondagsmorgens de Tien geboden worden gelezen, geheel overeenkomstig art. 64 van onze kerkorde. Zolang art. 64 lid 1 in de kerkorde staat moet men zich daaraan houden. Alle ambtsdragers (predikanten, ouderlingen en diakenen) hebben zelfs beloofd en met hun handtekening bekrachtigd „in alles te handelen naar de geldende kerkorde en verdere bepalingen en besluiten der Chr. Geref. Kerken in Nederland.” Tot zover onze lezer. U begrijpt, dat deze geen reden zou hebben gehad om zo te schrijven, wanneer hij niet geconstateerd had, dat er in sommige gemeenten een loopje met deze bepaling wordt genomen. Er zijn gemeenten waar niet altijd de Wet des Heeren wordt gelezen.

Daarmee handelt men dus rechtstreeks in strijd met de kerkorde op een heel belangrijk punt. Het is wel boven alle twijfel verheven, dat bij de vaststelling van de kerkelijke bepaling aan de Tien geboden en niet aan een samenvatting van de Wet of een evangelisch voorschrift is gedacht.

Dr. A. Kuyper wijdt hier aandacht aan in zijn werk „Onze Eeredienst”. Op blz. 209 schrijft hij o.a. het volgende:

„Moeilijkheid levert de vraag op, welke plaats de voorlezing van de Wet der Tien Geboden in den Eeredienst moet innemen.

Dat ze in den Eeredienst behoort te zijn opgenomen, is buiten kijf. Het oordeel hierover is eenparig. En het is niets dan achteloosheid en onaandoenlijkheid voor het heilige, zoo in enkele ook van onze kerken de voorlezing der Wet soms achterwege bleef.

Hiermede is niet gezegd, dat deze voorlezing in elken dienst moet plaats hebben. Als de geloovigen tweemaal op elken Zondag saamvergaderen, moeten deze beide diensten als één geheel en in ordelijk verband worden genomen. Maar, hoe ook bezien, op elken Zondag moet de stemme Gods van den Sinaï in de vergadering der geloovigen naklinken.

Alleen op die manier toch wordt de Wet der Tien geboden levenslang op zulk een indrukwekkende wijze in het geheugen en in het hart der geloovigen ingeprent en ingefundeerd, dat die Wet met hun bewustzijn saam kan groeien,

en als ware het, onafscheidelijk wordt van hun zedelijk besef.

Gutta cavat lapidem. De druppel holt den steen uit. En naar dien goeden regel kan ook alleen door bestendige en gestadige voorlezing de Wet zoo vast in het zedelijk bewustzijn indringen, dat de Wet der Tien Geboden de zedelijke vastheid voor alle handeling worde.”

Laat dit genoeg zijn om te laten zien, dat ook Dr. Kuyper de voorlezing van de Wet verdedigt. Dat beginsel heeft van ouds gegolden en dat is ook opgenomen in onze kerkorde. Wanneer men anders handelt dan de kerkorde aangeeft is dit een zeer bedenkelijk feit. Dit is een bewust handelen tegen letter en geest van de kerkorde.

We zien hierin weer een van de middelen, waardoor ons kerkverband geweld wordt aangedaan. Het is als met een wig, die in een blok hout gedreven wordt. De eerste slagen op de wig doen nog niet zoveel kwaad. Het hout laat zich niet gemakkelijk splitsen. Maar wanneer iemand het er op gezet heeft om zijn doel te bereiken spant hij zich in om telkens met een moker op de wig te slaan. Het vuur spat er af. De wig komt langzaam maar zeker dieper in het hout te zitten. En tenslotte scheurt het blok. De moker heeft zijn werk gedaan, of liever de man, die de moker welbewust hanteerde.

Zo is het ook met hen, die met allerlei afwijkingen en nieuwigheden een wig slaan in onze kerkelijke gemeenschap. Er zijn al heel wat slagen op de wig neergekomen. Hoeveel slagen kunnen er nog geslagen worden zonder brekken te maken? B.

Voor de jeugd

BESTE JONGELUI!

Gideon 22 (Richt. 6 : 25, 26)

En het geschiedde in dienzelfden nacht dat de HEERE tot Gideon zeide: Neem een var van de ossen, die uws vaders zijn, te weten de tweede var van zeven jaren; en breek af het altaar des Baäls, dat uws vaders is, en bouw af het bos dat daarbij is; en bouw de HEERE, uwen God, een altaar op de hoogte dezer sterkte, in een bekwaame plaats; en neem de tweede var, en offer een brandoffer met het hout der haag, die gij zult hebben afgehouden.

We hebben gezien dat Gideon een offer brengen moest, overeenkomstig het voorschrift des HEEREN. We hebben ook gezien dat dit een wijdingsoffer moest zijn, dat tevens het karakter had van een offer tot verzoening. Dit offer heeft zijn vervulling gevonden in het Offer dat eenmaal gebracht is door de Heere Jezus Christus. Deze heeft Zijn leven geheel aan God gewijd. Hij is heilig geboren, heeft heilig geleefd. Hij heeft nooit iets onbehoorlijks gedaan. Hij heeft Zijn ziel ook tot een schuldoffer gegeven. Daardoor heeft Hij al de schuld betaald en een volkomen verzoening teweeggebracht voor al Zijn schuldig volk.

Het brandoffer dat Gideon brengen moest, dat moest verbrand worden met het hout der haag, die hij had afgehouden. Jullie weten dat met die haag of bos, bedoeld wordt die paal, die aan de vrouwelijke wederhelft van Baäl gewijd was. Wat was er met die paal een zonde bedreven. Deze moest nu niet alleen worden afgebroken, maar die moest tenslotte geheel verbrand worden. Wat zit daar ook een lering in. Want het wil zeggen, dat de „resten”, die nog aan het zondig verleden herinnerden, geheel moesten verdwijnen.

Het offer betekent dus, niet alleen dat de schuld moest worden voldaan, maar ook dat het leven moest worden geheiligd.

Gideon kon dus uit het offer aflezen Wie en Wat God eigenlijk was, waarmede hij te doen had. God is rechtvaardig. Hij kan de zonde niet ongestraft laten. Maar God is ook heilig. Hij kan de minste zonde geen gemeenschap hebben. Wat Gideon in het offer had, dat hebben wij in hét Offer, de Heere Jezus. Door Hem alleen is de Vader te kennen. Hij heeft het Zelf gezegd: Die Mij gezien heeft, die heeft de Vader gezien. De rechtvaardigheid en de heiligheid Gods komen duidelijk in het offer dat de Heere Jezus heeft gebracht naar voren. Het is maar de vraag of we het zien?

Wie dat te zien krijgt, wie dus werkelijk God leert kennen, komt er achter, dat God, Die rechtvaardig is, de zonde niet ongestraft kan laten. Maar ook dat God heilig is en dat Hij met de

minste zonde geen gemeenschap hebben kan. Hij, maar dan ook hij alleen, krijgt behoefte aan de Heere Jezus Christus en aan Zijn Borgwerk. De zodanigen krijgen het ook door de Heilige Geest toegepast aan hun hart. Hoe gaat dat dan? Wel, de Heilige Geest werkt het geloof in het hart, waardoor men deze dingen gaat verstaan, namelijk dat God in Zijn recht bevredigd is door het Offer van Zijn Zoon, en dat men nu geroepen is om heilig voor Zijn aangezicht te leven. De zonden moeten dan ook verbrand worden, d.w.z. geheel uit het leven weggedaan worden. Dat gebeurt niet ineens. Dat hout was niet zo maar verbrand. Het was niet een steekvlam en daarna: floep, uit! Neen, het heeft een bepaalde tijd geduurd. Zo ook geestelijk. Het duurt de tijd van het leven, voor de laatste resten van het zondig verleden verdwenen zijn.

Gideon had in dit offer ook een voorbeeld voor zijn eigen leven. Want gelijk nu dit brandoffer verteerd werd, zo moest ook zijn leven komen te staan in de dienst van God. Het moest in de dienst van God verteerd worden. Hij was geroepen het geheel aan de HEERE te wijden, het Hem op te offeren.

Die roeping ligt nu op een ieder, die de naam van Christus draagt. Jullie kennen mogelijk wel die vraag uit de Heidelbergse Catechismus: Waarom wordt gij een Christen genaamd? Het is vraag 32. Zoek het zelf ook maar eens op. Het is geen nutteloze bezigheid. Want ik ben wel eens bang, dat dit kostelijke leerboek niet meer die belangstelling heeft, die het verdient. Het dreigt een museumstuk te worden. Uit de tijd! Je kunt er nu niets meer mee doen! Nu, dat is dan de taal van het ongeloof. Terwijl het geloof een andere taal spreekt. En als jullie het ware geloof deelachtig mogen zijn of worden, dan zul je zeker de Catechismus waarderen of gaan waarderen.

De vraag is op zichzelf al belangrijk genoeg om over na te denken. Waarom wordt gij een Christen genaamd? Velen worden Christen genaamd, zonder dat zij een Christen zijn. Dat komt in hun leven openbaar. Want een waar Christen is geroepen om de Naam des Heeren te belijden, om zichzelf als een levend dankoffer Gode op te offeren, om met een goede consciëntie tegen de zonde en de duivel te strijden. Dat was dus de roeping van Gideon. Dat hebben jullie nu wel begrepen. Maar dat is dan ook de roeping van een ieder die zich achter Gideon wil scharen, die tot die geestelijke keur-bende wil behoren.

Verstaan jullie dat ook, jongens en meisjes? Want het gevaar is ook in jullie leven aanwezig, dat je wel de naam van Christus draagt, maar dat je geen waar Christen bent. Krachtens je naam heb je een roeping. Maar je denkt er in het leven nooit aan. Je belijdt Zijn Naam niet. Je offert jezelf niet op, restloos, als een levend dankoffer. Je strijdt ook niet tegen de zonde en de duivel. Integendeel. Krachtens je verdorven bestaan veracht je Zijn Naam, wat niet alleen gebeuren kan door Hem ijdel te gebruiken (vloeken e.d.), maar wat ook gebeuren kan door Hem nooit te gebruiken. Je offert jezelf niet als een levend dankoffer Hem op. Je hebt geen behoefte om Hem waarlijk te danken, met je leven voor het Offer dat Hij gebracht heeft, om jullie te kunnen laten leven, eeuwiglijk. En de strijd tegen de zonde en de duivel wordt geschuwd, terwijl men de zonde doet en een gewillig slaaf is van de duivel. Als het nog zo met jullie is, denkt er dan toch eens ernstig over na, dat het zo niet blijven kan. Vraag toch veel of de Heere jullie een hart wil geven, dat Hem vreest. En als je dat uit genade krijgt, dan ga je ook voor Zijn Naam uitkomen. Schuchter misschien, net als een klein plantje, dat in het voorjaar zich door de kluiten heenworstelt, maar het laat zich ten slotte toch zien. Het kan niet verborgen blijven. De Heere wordt je alles waard. Je zoudt je leven wel in Zijn dienst willen verteren. Al is het volbrengen er dan nog wel niet, het willen is er dan toch wel. En daarmede is ook de strijd geboren. De strijd tegen de zonde en tegen de duivel en niet het minst tegen je zelf. Als deze dingen bij jullie gevonden worden, dan draag je de kenmerken van een waar Christen. Dan ga je het beeld van Christus vertonen. Want daar is een waar Christen aan te kennen. Hij gelijkt meer of minder op Christus. Wie helemaal niet op Christus gelijkt, behoort Hem niet toe. Wie Hem toebehoort is één Geest met Hem en brengt dat in de geestelijke vruchten naar buiten tot openbaring. Ik hoop dat er in deze geesteloze tijd maar veel

vruchtdragende jongeren gevonden zullen mogen worden. Dan heb je niet veel vrienden in de wereld. Maar dat is minder erg. Want wie een vriend van de wereld is, die wordt een vijand van God genaamd. En dat is heel erg! Als je misschien alleen in de wereld moet staan, ja tegen de wereld in moet gaan, wat is het dan groot als je ervaren mag, dat God aan je zijde staat. En dat wordt nog ervaren, hoor! En dan sta je sterk. Zo God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn? Niemand kan je dan enig hinder doen. Dan vrees je hem niet, die alleen het lichaam maar kan doden en de ziel niet kan doden. Want die is dan geborgen in het bundeltje der levenden. Die wordt door God bewaard. En

die God bewaart, is wel bewaard. Nu ga ik weer eindigen en we zullen maar zeggen: Tot zaterdag 20 april in Sliedrecht. Jongelui, allemaal hartelijk gegroet van jullie aller vriend
Ds. H. C. v. d. Ent.

VAN DE REDACTIE

Tot mijn spijt komen er de laatste tijd nogal eens klachten in van medewerkers en van lezers, dat er zoveel fouten in ons blad voorkomen. We moeten de juistheid van die klachten erkennen. De medewerkers doen hun best om goede kopij te leveren. De drukproeven worden zo goed mogelijk nagezien. Toch blijkt dit niet voldoende om tot goede afdrucken te komen. We hopen,

dat dit van nu af tot het verleden behoort. Het schaaft de leesbaarheid van ons blad. We doen een dringend beroep op de drukker om zijn volle medewerking te verlenen.

Hier volgen nog enkele correcties ten aanzien van het 4e stuk van Het evangelie van Christus: 3e kolom, 21e regel van boven staat: opdat de middelaar des afscheidsels enz.; dit moet zijn: de middelmuur. Aan de andere kant staat vlak onder de regel, die er 2 keer in staat: Gods wijde bedoelingen enz., dit moet zijn: Gods wijze bedoelingen. (25e regel van boven). Tenslotte: we hopen elkaar D.V. zaterdag 20 april aanstaande toch te Sliedrecht te ontmoeten?
B.

U moest het zelf eens kunnen zien

hoe groot de nood is onder de vele misdeelde zwarte Afrikaanse kinderen dicht bij de stad Bulawayo in het land Rhodesia in Afrika.

Velen leven in de allerellendigste omstandigheden: verstoten, verlaten, verwaarloosde, hulpbehoevende, gebrekkige en te vondeling gelegde kinderen, van diverse leeftijden, soms „wachtend” op de dood . . .

En nu kunt U daaraan helpen en deze bittere nood lenigen.

Er kan met Uw gewaardeerde steun een Kindertehuis gebouwd worden, waarin deze verschoppelingen kunnen worden opgenomen en liefderijk verpleegd en onderwezen worden uit Gods Woord naar de belijdenis der Reformatie door Nederlandse Zendingsarbeiders in het

Kindertehuis „Thembiso”

GIRONUMMER 477598

t.n.v. PENNINGMEESTER STICHTING RHODESIA ZENDING
ZIEDERWIJDSEDIJK 59 — BARENDRECHT

Betaalt U liever per Bank? Dan naar de RABO - Bank te Barendrecht met de vermelding: t.g.v. Penningm. Stichting Rhodesia Zending

Abonneert U tegelijk op het Maandblad van de Rhodesia Zending à f 4,— per jaar. Wilt U deze abonnementsopgave dan tevens op Uw giroformulier vermelden? Dan krijgt U daarin tegelijk een volledige verantwoording van alle giften en schenkingen enz.

Joh. Calvijnsschool - Veenendaal

Wie helpt?

Wegens teleurstelling vragen wij opnieuw aan onze 6-klassige basisschool een

ONDERWIJZERES

of ONDERWIJZER, bev. voor j. We zoeken iemand van beslist Reformatische beginselen. Inl. bij en sol. aan: C. G. Mijnders, h.d.s., Pr. Willem Alexanderpark 24, Veenendaal (tel. 08385 - 12480).

De kerkeraad van de Chr. Geref. Pniëlkerk te Veenendaal

vestigt de aandacht van onze ONDERWIJZERS -ESSEN op de vakature aan de JOH. CALVIJNSCHOOL te VEENENDAAL.

Inlichtingen bij de voorzitter van de kerkeraad (tevens voorzitter van het schoolbestuur, telefoon 08385 — 10751).

Ds. J. Brons, praeses; B. Versteeg, scriba.

WILLEM DE ZWIJGERSCHOOL

GRAAF WILLEMLAAN 20

H. I. AMBACHT

In verband met de benoeming van één van onze leerkrachten tot hoofd vragen wij per 1 augustus a.s. een

ONDERWIJZER(ES)

van Reform. beginselen. Bev. voor j (en k.).

Ook examenkandidaten kunnen mee solliciteren.

Het Gemeentebestuur verleent volle medewerking voor het verkrijgen van woonruimte.

Tevens zoeken wij een

Parttime - leerkracht

voor 2 schooldagen per week.

Is er in de omgeving een gehuwde onderwijzeres die ons wil helpen? Klas in overleg.

Inlichtingen bij en sollicitaties aan J. A. van Bochove, h.d.s., Margrietstr. 31, tel. 01858-2573

Pas verschenen

Geloofsverwachting

door Ds. M. Baan

In leven Chr. Ger. Pred.

8 oud-testamentische preken welke hij in de laatste jaren van zijn leven heeft uitgesproken
Prijs: f 17,50

STICHTING PROTESTANTSE PERIODIEKE PERS

Telefoon na 5 uur 02975 - 61555 of schriftelijk Spaanse Aaklaan 21, Amstelveen.

Met grote droefheid geven wij u kennis dat de Heere na een kortstondige ziekte uit ons midden heeft weggenomen onze zeer geliefde, zorgzame vader, grootvader, broer, zwager en oom

JOOST BIESHEUVEL

sinds 6 oktober 1973 weduwnaar van

Teuntje Cornelia Stam

in de ouderdom van 80 jaar en 3 maanden.

Wij treuren wel, maar niet als degenen die geen hoop hebben.

Psalm 32 : 4 ber.

Werkendam: E. van Heukelum-Biesheuvel

P. M. van Heukelum

L. van Oord-Biesheuvel

L. van Oord

Hardinxveld-Giessendam: A. Both-Biesheuvel

M. Both

Werkendam: C. Biesheuvel

S. C. Biesheuvel

van den Heuvel

B. C. Kant-Biesheuvel

A. Kant

en kleinkinderen

WERKENDAM, 3 april 1974

Lozestoep 12.

De begrafenis heeft plaats gehad maandag 8 april j.l.

EEN FIJNE RIJNREIS MET HET SCHITTERENDE PASSAGIERSSCHIP „B A S I L E A”

Vertrek:

18 mei (8 dagen)

29 juni (8 dagen)

27 juli (8 dagen)

Reisleiding: Predikanten

Op 27 juli Ds. J. Hovius te Dordrecht.

REISSOM v.a. f 345,—

reizen

AMICITIA
bv

10-tallen bus - trein - vlieguren

15 dagen Israël

20 april reisleader Ds. H. Veldhuizen

4 mei reisleader Ds. J. Brons

13 juli reisleader Ds. P. den Butter

7 september reisleader Ds. J. W. Verwey

21 september reisleader Ds. C. Treure

5 oktober reisleader Ds. J. Smit

11 dagen Rijnreizen met m.s. „URSULA”

Vertrek 5 juni: Reisleader Ds. P. Alblas te

Barneveld.

Vertrek 30 aug., reisleader Ds. W. v. Gorssele te

Ridderkerk.

SPECIALE JONGERENREIZEN

BON GRATIS I.K.V. REISGIDS

Naam
Straat
Woonplaats

VAKANTIEREIZEN IN INTERKERKELIJK VERBAND „AMICITIA B.V.”

Schimmelpenninckstraat 12

ZWIJNDRECHT, Telefoon 078 - 22020